

De sancto Anthonio

Certamen forte de
dit illi vinceret Sap. et Tora lo-
lenicas officiū pñnis diei ē illi bea-
tit amic̄ dei Anthoni confessoris. Ita etiā
erit et fmo nostre. Salutē h̄go Maria r̄c.
Credo declaratione huius verbi brevi intro-
ductione materie sciendū. q̄ est scriptura Ira-
lis. et etiā hoc declarat experientia sensualis q̄
p̄fens vita nō est nisi camp⁹ prelii. et q̄tum ad
corp⁹ et q̄tum ad animaz. Primum q̄tum ad
corpus. quia homo statim natus a die natu-
ritatis usq; ad finem est in prelio. quia q̄tum
or qualitates intra corpus continue bellant
scz calor cum frigiditate. et siccitas cuz humi-
ditate quo usq; interficiunt hominē semp bel-
lāt corrumpendo. alterādo. minuendo. et co-
tradicendo ad inuicem. ac si teneret in utero
quattuor serpentes inter se bellātes. morden-
tes. Ita potestis cogitare de quattuor q̄li-
tate intra corpus humanū. Item ad extra
corpus est in prelio misericordiarum. sudorū. fri-
gorum. periculorum. infirmitatum. paupertatum
tristiarum r̄c. Itē cum primis ad inuicem
vel linguavel manu seu opere. int̄m q̄ Da-
vid de isto prelio corporis fecit vñ psalmū dī-
cess. Misericordia mei d̄e q̄m p̄culavit me h̄o.
Hoc q̄tum ad preliū cum primis. tota die
impugnat̄ tribulauit me. Cōculeauerūt me
inimici mei. s. quattuor qualitates elemento-
rum. tota die. q̄m multi bellātes aduersū me
q̄tum ad miseras. ps. lv. Secundo q̄tum
ad animā. quod est preliū periculosius. q̄a
anima melior est corpore. Itud preliū po-
testis intelligere p̄ talē similitudinē. ac si in
isto campo cōtryna domicella nobilis et deli-
cata. et impugnaretur a trib⁹ militib⁹ armat⁹.
quoz vñus venit an cuz ense euaginato. Ali-
us a dextris cum balistaz sagittaz. Alius a
sinistris cum lancea. et ipsa stat innixa ad pa-
rietem. bñ talis domicella ēēt in magno p̄lio
et periculo. gratia dei ēēt q̄ euaderet. q̄a nul-
lum habet defensorium nisi parietem vbi su-
stinetur. Ita ēēt de anima cuiuslibet nostrum.
que est domicella nobilis. q̄ nullū habet pa-
triē nisi deum q̄cā creauit ad ymaginē suam.
et stat innixa ad parietē r̄c. ad parietē. s. fidem
xpianā. q̄ sicut paries sustinet et impedit vñs
ita fides xpiana est appodiatum xpiani. Itē
fides est de his que homo nō vident. Jo apo-
stolus diffiniēs fidem dicit. Est em̄ fides sub
statia sperandarum rerum. Ecce fundamen-

tum. Argumentum nō apparentiū. s. de his q̄
nō vident. Heb. xj. Ad istum parietē armat⁹
aia xpiana. q̄ alib⁹ iam capta ēēt mortuas de-
structa. et impugnat̄ a trib⁹ militib⁹. an venie-
mus ense euaginato. s. cum negocij. cur su-
perfluis. iniusticijs r̄c. A dextris aut̄ caro cuz
sagittis malaz inclinationuz luxurie r̄c. A
sinistris aut̄ dyabol⁹ cum lancea tentationuz
diuersarum rerum. De istis militib⁹ dicit Pe-
trus aplus. Militat aduersus animā. i. Pe.
ii. Et ppter hoc dicit Job. Militia est. s. q̄tum
ad aiaz. q̄rbi nos habem⁹ militia. alia trāſla-
tio autentica babet tentatio est. que respicie
animā. vita homis sup terram. Et sicut mer-
cenarij dies eius. Job. vii. Qui si fideliter la-
borat meretur salarium. alib⁹ penaz. Ita d no-
bis. si fideliter militam⁹ nō frāgendo dei pre-
cepta. habemus coronam. Si aut̄ vt conar-
dus homo sit vicitus. captiuus in inferno. Er-
go bñ est verum q̄ tota vita nostra est preliū.
q̄tum ad corp⁹ et q̄tum ad animā. In isto p̄-
lio d̄e dedit gratiam beato Anthoniō vñci-
ceret. Ita thema dicit. Certamen forte de-
us. s. dedit illi. s. beato Anthoniō vñci-
ceret. Ad practicam quomodo beatus Antho-
nius habuit preliū. et quō habuit victoriā.
vicit enim
CPrimo mundū q̄venit ab ante cuz gladio
euaginato.
Secundo carnem quevenit a dextris cuz ba-
lista extensa.
Tercio dyabolū q̄venit a sinistris cuz lan-
cea vibrante.
Ideo dicit thema. Certamen forte dedit r̄c.
Credo primo q̄ beat⁹ Anthoni⁹ habuit p̄-
lium cuz mūndū. q̄rveniebat coram eo cum en-
se euaginato. Dicāt quō puer fuit nutritus a
parentib⁹ vt timeret deū. ne iuraret. ne dice-
ret mēdacia. erat totus verecūdus. et didicit
lras. ibat cum parentib⁹ semp audire missas
fmones. pro indulgentijs. et sic de alijs. Pa-
rētes ei⁹ obierūt. et ipse erat quasi. xx. annoꝝ. et
remāsit heres multarum possessionum et red-
dicuum. et cuiusdam magni oliuarū. Tunc
mūndus incepit pugnare cōtra eū dicēs yma-
ginationi modos mūndū. Anthoni tu es mō-
dū dom⁹ et divitiarum r̄c. et poteris ducere
vōrem. et eris de maiori lib⁹ civitatis in regi-
mīnerē. Et si vix mutuare decem pro duode-
cim. poteris valde ditarib⁹ mutuare sup pos-
sessiones. et interim recipere fructū vel emere p̄
parata pecunias. vel vendere plus ratione

Bermon

expectatō istē. Ecce tentatōem mūdi. Sed cum beat⁹ Anthōnīus fuisse assuet⁹ audire missam ⁊ mones. quia tales raro faciūt malum finem. dum semel audiret missam: audiuit psilium euāgeliū. Si vis pfectus ēē. vade rēde omnia que habes tā paupib⁹: ⁊ habebis chesauz i celo. ⁊ venit sequere me. Mat. xix. O dixit. b. Anthōnīus: habeo mō scutuz. cum isto potero me cooperire ab ictib⁹ mundi. Dicatur quomō statim post missam dedit bona sua ad vendendū seruitorib⁹. Qui bus vēditis: pecuniā distribuit i pīs causis ⁊ pīonis pauperib⁹ us. Hoc facto securus est pīm in vita spūali: dimittēs mundū. uit ad desertum. ⁊ sic euasit a pīmo ictu mūdi. s. pīciō super eum. Sed iterum mundus inuasit eum. quia aliquotiens quādo homo non potest pīcutere inimicum ad caput: dicit gladium pī trāuersum rē. Ita voluit facere mūdus. b. Anthōnīus. quādo em̄ fuit in deserto ⁊ in sua paupertate serniret deo. ecce qī mūdus pī trāuersum a latere percussit dicens ymaginatio. Nō Anthōni tu es in deserto. Nūquid fuisse bonum reseruare tibi aliquid de quo fecisse vnam cellā. altare. oratorium. lectulum. tabulā. ⁊ hmōi. Cūqz sic cogitādo incederet pī deserto: inuenit vnam plattā argenteam pulcrā. Logitate quō statiz sensualitas dicit. Anthōni de hoc poter⁹ facere cellam rē. ⁊ nō audebat eaz tāgere. Sed admirās intra se dicebat. Et quō ē hoc cū hic nō sit via rē. Ecce quō percussit a latere. Sed tūc est remedium. s. retrahere pedem. Et ita fecit. b. Anthōnīus dīcēdo. Ihs retrahit se. Et scutella disparuit ut sumus. Et ponit dicere. b. Anthōnīus. Elōgauī fugiens: ⁊ māsi in solitudine. ps. liij. Itud est bonuz remedium ne homo vincatur rē. Sed iterum mūdus voluit sibi dare vnum ictuz iuxta cor. Cum em̄ semel stareret in cella i desereto: dicit mūdus ymaginatōi. Anthōni tu es hic mō. ⁊ cui pīficies. defecit te hominē qui est animal sociale pī naturā. ⁊ tu facis te aīal. Contrā illud David. Homo cum in honore ēē nō intellexit. comparē iūmētis insipientibus. ⁊ silīs fact⁹ est illis. ps. xi viij. Si fuisses in ciuitate: potuisses multis pīficerē. tractando paces. dādo psilia. corrigēdo peccata. et hmōi. vel ad min⁹ si fecisses vnu monasteriū hic pro ter alijs qui vellēt fugere occasione mūdi. Dum sic cogitaret: exiuit cellam. ⁊ inuenit massam siue pomū auri. Statim sen-

sualitas stulta locuta ē. O Anthōni: de isto auro posses adhuc pīstruere hī monasterium. Ecce ictū ad cor. vt pīderet amorē pauprat⁹ qī corde pīsistit. Sed. b. Anthō. iduit se vna pāsera. s. vna auēte scripture di. Beūs hō qī in uetus est sine macula. ⁊ qī post aur⁹ nō abīt. nec spāuit in pecunia ⁊ thesauris. Eccl. xxxi. Forte dixit ipse posset ēē tentatio. ⁊ dīxit si gnādo se ih̄s. ⁊ aurum evanuit ut sumus. Ecce quō. b. Anthōnīus vicit primū militē. s. mūdum pītra cum bellantez. Ideo thema dicit Lertamē forte dedit illi. Mōralit. iste mūdus triplici ictu bellās multos interficit. qā nesciunt se defendere. nec ab ictu se munire. Primo ad caput superi⁹ vulnerat laicos. eos inclinās adysuras. furta. rapinas. calumnias. ⁊ hmōi. Dicas hī hoc iuxta audientium qualitates. Mōdernis temporib⁹ quot in terficiū i isto vulnere. Secō pī trāuersuz mūdus vulnerat religiosos. qui pī paupertatem euangelicā vel apostolicā euaserunt ab ictu supiori. s. ad caput. sed pī trāuersū ne meritorie possint ad paradise ambulare pī pīrietate: pīgregādo bona. diuitias rē. Tercio de dega cū quāvulnerat interficit platos et curatos. qī spūalia sacra mēta qī habēt ministrare pīter honorē deīz saluatōem animarū mō iā nō sic nī rōne pecunie omīia sacramētavendit aliquo mō. Alij etiā ne habēat solvere laudes. impositōes. ⁊ hmōi iura. faciunt falsa iuramēta. tales occidūtur pī degam sigēdo. Propter hoc xps anisando nos dicebat Laue te ab omīi avaricia. Nota ab omīi. his tribo modis hī avariciā laicoz. pīrietate reli giosorum. ⁊ symoniā clericoz. qī nō in abundātia cuiusqz vīta el̄ est ex his qī possidet. Luce. rī. Dico secō qī vicit carnem. Caro em̄ bellat cīm sagittis acutis siue intoxicatis. s. inclinādo. incitādo. ⁊ mot⁹ varios luxurie ministrādo. ⁊ nisi homo sciat se defendere interficiūt. Sed in isto pīlio. b. Anthōnīus sciuit se mirabiliter defendere. Cum em̄ ēēt in dekto tūcisser primū militē. s. mundū. vt audiuit. secūdus miles. s. corpus carnale incepit ipm impugnare. quia erat in flore iūuentus. Et fm̄ qī prolixe ponit Athanasius: qui suam legēndā cōposituit. Caro diuersimode ipm impugnauit. mōrīgīlādo. dādo motus. cogitationes rē. Mō dormīdo i somnis qī erat cū mulierib⁹ rē. Et qualis sagitta est ista pīsonē spūali. qī pīsonis carnalibus nō displicent talia somnia siue motus. O dīxit. b. Anthōnīus.

De sancto Anthomio

Ego indigo medicina. Qui enim vult curari a vulnere sagitte optet expellere sagittam. Deinde aponere tyriacum venenum quod remaket intus. Ita fecit. b. Anthonus. Primo expellebat sagittas. s. tetradem. statim mutando ymaginatoe cogitando passionem Christi. ut penas inferni. et silia. Secundo venenum sagitte recipiebat tyriacum abstinentiam a spumis spectatam. Tertio abstinebat i cibo. nihil aliud comedebat nisi panem cum sale post sol' occasum. et bibebat aquam semel in die eum comedebat. Et aliquatenus transibat duos vel tres dies quod non comedebat aliquid. Item abstinebat a somno. solu' per duas vel tres horas dormiendo super terram. Item portabat aspergillum cilicium. desuper mantellum. et ope manuum suarum vinebat. operabat cisteletas vel cistulas suas. et huiusmodi. et cum ista tyriaca puerabat secundum venenum luxurie. quod non sibi nocuit. quod nunquam sensum inclinatam prebuit. tenet pessimum apostoli. Fugite fornicationem. Domine enim peccatum quod cum fecerit homo extra corpore est. Qui autem fornicatur in corpore suu' peccat. An nescitis quoniam membra vestra templum sunt spiritus sancti qui in vobis est. quem habetis a deo. et non estis vestri. Empti enim estis pretio magnam. Sanctificate portate deum in corpe vestro. Ecce primum remedium. s. expellere venenum. s. primos mortales. i. Cor. vi. Ecce secundum remedium abstinencia. Item. Portificate membrorum vestrum quod sunt super terram fornicationem. in mundicia libidine. concupiscentia malitia. et avaricia. quod est simulacrum servum propter quod venit ira dei super filios incredulitatis. in quo ambulastis cum vivere in illis. Nunc autem deponite vestros omnia. ira. indignationem. maliciam. blasphemiam. turpe fomente de ore vestro. Holite metiri inuidem. expoliantes vos vestre hominem cum acibus suis. et induite nonum hominem quem deum creatus est. ad Colos. iii. Sed itez. non. dixit caro. quod fortis sagittabit sagitta de penulis ornata. Dicatur quoniam dyabolus venit ad eum in specie pulcherrime mulierum. et prima facie non cognovit demones suisse. De quo Anthonus admirans ait cum spuma. Et qualis estis vestros hic. Reditus. Audita fama vestris. et velle fuisse deo. et volo pessimum ayobis quoniam in quo loco possem facere priam et huiusmodi. et fuisse deo. Statim caro dixit. Anthonus. Ecce ista mulier iunensis est pulchra et sola. si peccares cum ea. nullus sciret. non poteres famam. Ideo videns brumam Anthonus quod caro calefaciebat. O dixit ipse. Unusquisque expellat alium. specta modicum. Elenatis sumbris a tergo posuit se in igne. dicentes mulieri. Si quis haec mecum placitum veni-

as huc. et disparuit diabolus. Et deus fecit gloriam. b. Anthonus. quod igne sedes non fuit combustus. sed fugavit tetradem tam fortis. et poterat dicere cum domino. Probasti cor meum et visitasti nocte. igne me etaminasti. et non est inuidem in me iniurias. ps. tri. Sic visus secundum militem. Ideo thema. Certamen forte dedicatum. Adoratiter habemus exemplum castitatis seruandise nos religiosi. quod habemus votum expressum. et clerici annuntiū. fugere occasiones. ritare mulierum sa militiarites locutores oportunitates. Discipulabat. b. Hieronymus ad Rusticum monachum. Feminam quamcumque presentem diceris: mente diligere. non corporali presentia. Et ille. Quid domina mea. Respondebat. b. Hieronymus. Damnum tuam ita videbas: ne per illam alias videre cogaris. Habet enim famulas. habet pedis quas. et quanto melior earum probatio. tanto facilior ruina. In isto primo quod plures interficiuntur. quod nesciunt expellere sagittas tentationis. nec recipere medicinas abstinentiam. Dicatur hic etiam de impedimentis matrimonii. si matrem hoc requirat. De tertio. Dicatur cum semel. b. Anthonus staret in sua contemplatione in beremo. demones quod tenuerunt consilia ut idem expelleretur a cella. ne ipsi perderent illam habitationem in specie hominum venerunt ad eum dicentes. Et quid Anthoni. et tu uisnos expellere de nostra habitatione. Et nunquid ciuitates et ville sunt habitationes hominum. et deserta demoniorum. Ideo recederas uadas ad ciuitatem. alio expellemus te. Respondit sanctus Anthonus. Dominus mihi adiutor non timebo quod faciat mihi homo. Hoc ideo dicit. quia ipsi erant in specie hominis. Et quia noluit recederes. sicut graniter a demonibus percussus. instantem quod quidam sanctus homo qui veniebat visitare eum tunc venit inuenit ipsum mortuum ut credebat. credens ipsius a latronibus occisum. planxit eum et reportauit eum ad cellam suam. Cunctorum moris est vigilaret de nocte iuxta corpus beati Anthoni. Anthonus virtute dei fortificatus aperuit oculos. et miratus ubi esset. cogitauit quod negocium sicuri evenerat. Et dum vigiles dormirent Anthonus surrexit et secrete recessit. et reuersus est in cellam suam ad beremum. Ut qualis miles fuit Anthonus. Logitare quoniam non inuenierunt eum vigiles quoniam debuerunt admirari. Quod autem. b. Anthonus fuit in specie sua. statim cepit excitare demones: dicens. Dic sum ego. et huiusmodi. Statim veni-

Hermo

runt demones in speciebus diuersarum bestiarum. s. unicornis. leonis. vxi. lupi. serpens. et crudeliter inuaserunt eum. Tunc iam est vulneratus ad mortem. dicebat ut poterat Ihs ihes. et subito speluca magna claritate lustrata respenduit. et demones fugierunt. Tunc beatus Anthonus vidit dominum Ihesum Christum Cui dicit. O bone Ihesu Christe. et quare a principio non affuisti mihi ut sanares vulnera mea. Respondit Jesus. Anthoni hic eram. sed expectabam videre certamen tuum. et quia taz fortiter dimicasti. faciam te in toto orbe nominari. Et cura fuit subito. Nec demones de cetero ausi fuerunt ad eum accedere. Ergo certamē forte dedit illi ut vinceret. Sed hę questionē intrabimus ad moralitatem. Et queris quare deus voluit q̄ beatus Anthonus haberet tam magnū prelūm cū demōnibus. etiam invisibiliter sibi apparentibꝫ. quia invisibiliter etiam multi impugnab eis. sed siccabiliter nō legitur nisi de beato Anthōnio. R̄nicio. qr prim̄ heremita in nouo testamentō notorius post christū fuit br̄us Anthonus. Inveteri autē testamēto legunt̄ ali qui tenuisse vitam heremiticam. sicut Helyas. Helyseus. Iohānes baptista. In nouo autē testamēto Christus fuit primus. Deinde beatus Paulus. sed erat seceret et incognitus. Et br̄us Anthonus fuit reuelatus. Ideo vidētes demones q̄. b. Anthoni ostēdebat multis eū sequētibꝫ in futurā viā paradisi. q̄tū in eis fuit voluerūt ipm occidere. sed de nō p̄misit. qr muniter in pl̄is ille qui portat vestīlū magis impugnat. ut ceteri sequētes de uīt succumbat. Et qr Anthoni fuit pm̄ et p̄nceps hui⁹ vite. de sibi promisit ut ipm face ret in toto orbe nominari. Moraliter Illi q̄ incipiūt bonam vitam portat vexillū saltuoris. dando bonū exemplū alīs. Sic eti am illi qui incipiūt malā vitā vel vanitatē in indumentis vel ornamentiis. portat vexillū damnationis. Dicunt mulieres. Bñ cognoscim⁹ et vanitatem supfluitates quas facimus. qr faciūt nos viros nostros damnare. sed q̄ incipiet dimittere. qr si vna inciperet etiā om̄es dimitteremus. Hvult dicere. q̄s portabit verilū vel q̄ lucrabili coronā. qr licet oēs martyris habeat coronā glie. singulari⁹ tñ. b. Stephan⁹ q̄ fuit dm̄. Ite licet om̄es penitentes saluentur habeat coronā. speciali⁹ tñ. brā Maria magdalena. Ideo Ds. Om̄is q̄ p̄cutiet Iesuē. t. diabolū i pm̄is erit p̄nceps et dux. s.

Paral. xij. Ita dicit Christus. Om̄is q̄ h̄z victoriā de dyabolo. erit p̄nceps rex in padiso. H̄z p̄ncipaliter incipiētes bonā vitā et p̄tinuātes. Ure em̄ boni opis p̄seuerātia ē. vt dicit Grego. Ec q̄. b. Anthonus incepit. p̄tinua uit̄ p̄fecit bonam vitā. virtuosa m̄ et sanctam Ideo quādo fuit. ccix. annoꝫ. receptis sacramentis et vale a discipulis ac si deberet ire ultra mare eos osculando leta facie vidit angelos sanctos ad sevientes. remisit animā suam sanctā. et statim coronata fuit gloria. Et sicut in hoc mūdo nomina ex singulare sanctitate. ita etiam i celo nomina ex magna dignitate. Et p̄t dici. Bonū certamē certauit. q̄tū ad primū militē. Cursum p̄summaui q̄tū ad scdm. Fidem seruauit. q̄tū ad tercium. Ideo in celo reposita est mihi corona iusticie. s. gl̄ia eterna. n. ad Chymo. iiii. De cōcedat nobis istas victorias. Amen.

De sancto Sebastianō.

Disuit me quasi p̄ signū ad sagittā. Habet ybū istud originaliter in libro Trenor xl̄ lamentationū. iij. ca. Licet hoc festū sit duorum beatorum martyrum. tñ de beato Fabiano nō habem⁹ in sua historia nisi q̄ fuit papa sanct⁹ et bon⁹. et postmodū fuit martyr. Sed i vita sancti Sebastiani legim⁹ multas ynt̄es. d̄ q̄bꝫ poterim⁹ recige ad gubernādū vitā nostram. Sed pri⁹ salutē ygo mariarc. Dio breuideclaratōe thematis sciendū. q̄ doctrina est generalis. q̄ munis et vera i sancta theologia. q̄ de nō solū estratio. causa. principiū et actor bonorū oīm. immo etiā est rō. causa. p̄ncipiū et actor oīm malorū. nō tñ culpe nisi ḡmissione quia mala culpe a libero arbitrio homis p̄cedūt qd̄ de nō impedit. qr hāc libertatē de nō auferit viatori. Sed mala pene nō soluz a deo p̄mittunt̄. immo ab ipso infligunt̄. sic dolores. infirmitates. et silia. Rō est. quia om̄nia mala penalia licet carni sint dolorosat alī quotiens verecūdosa. sunt tñ ait medicinalia et p̄ficiosa. quēadmodū medic⁹ qñ ampuræ vulnera. dat purgatōem vel cauteria. talia licet sint dolorosa tñ sūt medicinalia. qr dank p̄sanitate sequenda. Idē est de malis pena libo. H̄t em̄ multi q̄ in sanitate v̄l̄ p̄speritate nō curāt de deo. viuunt i pctis. totā animā habēt vulneratā grauit̄ infirmā. oīt de nō ve bon⁹ medic⁹. Iste v̄l̄ isti idiget medicia curativa. et infligit dolores. infirmitates. miseriae.